

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatei Vozniuc Irina și de către avocatul Domenco Veaceslav în numele inculpatului Vozniuc Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală în privința inculpatei

Vozniuc Irina xxx, născută la xxx, originară din regiunea xxx și domiciliată în xxx

și în cauza penală disjunsă în privința lui

Vozniuc Victor xxx, născut la xxx, originar din regiunea xxx, deținut în Penitenciarul nr. 4 Cricova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2019 - 03.10.2019;

Instanță de apel: 28.10.2019 - 11.03.2020;

Instanță de recurs: 07.07.2020 - 16.12.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 octombrie 2019, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, a fost recunoscută vinovată și condamnată Vozniuc Irina în baza art.326 alin.(1¹) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 unități convenționale, ceea ce constituie la momentul comiterii faptei suma de 100 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr.1-173/2019 din 10 septembrie 2019, a fost disjunsă cauza penală de învinuire a lui Vozniuc Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod penal, pentru a fi examinată într-o procedură separată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Vozniuc Irina aproximativ în perioada lunii septembrie-decembrie 2018, fiind în relații de rudenie cu condamnatul Vozniuc Victor, născut la 21.02.1993, ce își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr. 4 Cricova, acționând de comun acord și în interesele ultimului, a promis suma de 5 000 Euro, ceea ce conform cursului valutar BNM constituie 99 000 lei și a dat din suma dată suma de 2 600 Euro, ceea ce conform cursului valutar BNM constituie 51 480 lei lui Gușan Alexandru, a.n. 26.08.1983, care de asemenea anterior a fost deținut în

Penitenciarul nr. 4, or. Cricova și care susținea că are influență asupra persoanelor publice/cu funcție de demnitate publică din cadrul sistemului judecătoresc, atribuțiile cărora țin de soluționarea cererilor privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen și aplicarea prevederilor articolelor 91, 92 din Codul Penal al Republicii Moldova, în vederea influențării acestora și obținerii pe numele cet. Vozniuc Victor a încheierii judecătorului de instrucție de înlocuire a părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în conformitate cu prevederile art.92 Cod Penal al RM. Astfel, aproximativ în luna septembrie 2018, Vozniuc Irina și Gușan Alexandru au fixat o întâlnire în adiacentul ÎS „Gărilor și Stații Auto”, filiala Orhei, unde Vozniuc Irina i-a dat lui Gușan Alexandru suma de 2 600 Euro, precum și i-a promis că îi va oferi și restul sumei în vederea emiterii unei încheieri, de către judecătorul de instrucție, de aplicare a prevederilor art.92 Cod Penal al RM - „înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă”, pe numele lui Vozniuc Victor.

Prima instanță analizând și apreciind probele, a ajuns la concluzia, că prin acțiunile sale intenționate Vozniuc Irina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1¹) Cod penal, potrivit indicilor: ”promisiunea, oferirea sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin.(1), pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatei Vozniuc Irina a-i stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale (3/4 din pedeapsa maximă prevăzută de art.326 alin.(1¹) Cod Penal în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală. A încasa în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 9 524,5 lei (calculul indicat în informația anexă la rechizitoriu) pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, precum și a confisca contravaloarea (echivalentul) sumei de 51 480 lei, ca bani rezultați din infracțiune, în ordinea prevederilor art.106 Cod Penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- la aplicarea pedepsei inculpatei pentru infracțiunea comisă, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod Penal, astfel neîntemeiat a ajuns la concluzia despre aplicarea unei pedepse mai blânde;

- indiferent de faptul că art.326 alin.(1¹) Cod Penal, de comiterea căruia a fost recunoscută vinovată Vozniuc Irina prevede pedeapsa maximă de 3 000 u.c., prima instanță a aplicat acesteia pedeapsa minimă sub formă de amendă în valoare de 2 000 u. c., astfel pedeapsa fiind mai favorabilă decât cea prevăzută prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind impusă stabilirea amenzii de 2 250 u.c.;

- totodată, sentința în cauză este nefondată sub aspectul neîncasării în mod solidar a cheltuielilor judiciare în mărime de 9 524,5 lei pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, potrivit calculului anexat la rechizitoriu în conformitate cu prevederile art.art.227, 229 CPP al RM, precum și respingerii solicitării de a confisca în proprietatea statului, mijloace bănești în sumă totală de 51 480 lei, în temeiul art.162 alin.(1) pct. 4) Cod de procedură penală, a le trece în venitul statului, ca fiind echivalentul sumei de bani date;

- sentința în cauză este nefondată și sub aspectul neexpunerii asupra chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare;

- instanța de judecată și-a motivat abținerea la expunere asupra solicitării cu privire la încasarea de la inculpată în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei în mărime de 9 524,5 lei, prin faptul că, „potrivit prevederilor art.385 alin.(1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;

- conform încheierii Judecătorei Orhei, sediul Central din 10 septembrie 2019 s-a dispus a disjunge cauza penală (1-173/2019), de învinuire a lui Vozniuc Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal, de cauza penală de învinuire a lui Vozniuc Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal, pentru a fi examinată într-o procedură separată;

- cauza penală de învinuire a lui Vozniuc Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal, a fost transmisă cancelariei Judecătorei Orhei, sediul Central, pentru înregistrare și repartizare aleatorie;

- din considerentul că cauza penală pe învinuirea lui Vozniuc Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal urmează a fi examinată în procedură separată, la această etapă instanța consideră prematur de a se expune referitor la chestiunea cu privire la corpurile delictive și a mijloacelor materiale, a cheltuielilor judiciare și confiscarea specială, urmând a fi soluționate în cadrul cauzei penale disjunctă;

- mai mult, conform prevederilor art.229 alin.(1) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare acestea sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului;

- concomitent, se reține, că conform prevederilor art.229 Cod procedură penală se indică că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare;

- contrar prevederilor menționate supra, instanța de judecată la deliberarea sentinței nu a ținut cont de acestea și neîntemeiat s-a abținut referitor la soluționarea solicitării cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată;

- cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal;

- solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatei Vozniuc Irina în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 9 524,5 lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și pe care le constituie zilele procurorului lucrate și consumabile, este perfect întemeiată și urmează a fi admisă;

- suplimentar, instanța de judecată nu s-a expus asupra respingerii solicitării de confiscare specială în ordinea prevederilor art.106 alin.(2) lit. b) Cod Penal, de la Vozniuc Irina, în proprietatea statului, a contravalorii (echivalentul) sumei de 51 480 lei, ca fiind echivalentul sumei de bani date. Astfel, aceasta constituind suma de bani transmiși de inculpată cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Circumstanța dată fiind confirmată și prin declarațiile oferite de către inculpată în cadrul audierii în instanța de judecată precum și de martori la etapa de urmărire penală. Consideră că, solicitarea dată este perfect întemeiată și urmează a fi admisă. Astfel, argumentarea faptului că banii dați nu au fost depistați, nu poate constitui temei de respingere a solicitării acuzatorului de stat. Astfel, dat fiind faptul că Vozniuc Irina a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326

alin.(1¹) Cod Penal, infracțiune prin care este prejudiciat direct statul, ceea ce determină că sumele de bani transmise să fie încasate în contul statului prin confiscare specială în mod solidar.

3.1. Avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatei Vozniuc Irina a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Vozniuc Irina să fie aplicate prevederile art.55 alin.(1) Cod Penal, cu eliberarea ei de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, ori reducerea cuantumului amenzii până la 1 500 unități convenționale și dispunerea achitării în rate a amenzii în decurs de 5 ani. Excluderea din sentință a mențiunii că infracțiunea a fost comisă în lunile septembrie-decembrie 2018 și indicarea că ea a fost comisă în luna septembrie.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- inculpata Vozniuc Irina a conștientizat pe deplin caracterul prejudiciabil al faptei sale, s-a căit sincer și nu va mai comite pe viitor abateri de la lege. Astfel, corectarea ei este posibilă fără atragere la răspundere penală;

- prin infracțiunea comisă de Vozniuc Irina nu a fost cuiva cauzat un prejudiciu material;

- urmează de atras atenția că, deși Vozniuc Irina a fost învinuită de organul de urmărire penală că a comis infracțiunea în luna septembrie 2018, iar în ședința de judecată învinuirea nu a fost modificată, instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței a indicat eronat că infracțiunea ar fi fost comisă în lunile septembrie-decembrie 2018. În cazul lui Vozniuc Irina aceasta nu este o simplă indicare a unei alte date a comiterii infracțiunii, ci o chestiune principială, deoarece condiționează posibilitatea sau imposibilitatea aplicării art. 55 CP, dat fiind faptul că art. 55 CP a fost modificat anume în decembrie 2018. Pe de altă parte învinuirea trebuie să cuprindă obligatoriu timpul săvârșirii infracțiunii. Deci, de facto, prin indicarea în sentință că infracțiunea ar fi fost comisă în lunile septembrie - decembrie 2018, pe când în învinuire este indicat că infracțiunea a fost comisă în luna septembrie 2018, instanța de fond de fapt a ieșit peste limitele acuzării. Totodată, instanța de fond nu a indicat în sentință care acțiuni infracționale ar fi fost săvârșite de Vozniuc Irina după luna septembrie 2018. Prim urmare, în sentință urmează de indicat corect că infracțiunea a fost comisă în septembrie 2018, dar nu în septembrie-decembrie 2018, după cum a indicat instanța de fond;

- prima instanță a aplicat față de Vozniuc Irina o pedeapsă cu amenda într-un quantum, doar puțin mai mic ca quantumul maximal prevăzut de lege, ținând cont de reducerea pedepsei prevăzută de art.364/1 CPP;

- totodată, prima instanță nu a indicat în sentința din ce considerente a găsit de cuviință să aplice amenda aproape în quantum maximal, făcând astfel ca în partea individualizării pedepsei aplicate lui Vozniuc Irina sentința să fie neîntemeiată;

- inculpata Vozniuc Irina nu e responsabilă de faptul că organul de urmărire penală nu a putut găsi banii pe care ea i-a transmis lui Gușan Alexandru și această omisiune a organului de urmărire penală nu poate influența asupra mărimii pedepsei stabilite lui Vozniuc Irina. Cu atât mai mult că banii transmiși lui Gușan Alexandru îi aparțineau lui Vozniuc Irina și ea este unica persoană ce a suportat prejudiciu material;

- instanța a indicat în sentință că, în privința lui Vozniuc Irina nu au fost stabilite circumstanțe agravante, iar apoi, în aceeași sentință, a indicat că la stabilirea pedepsei a luat în considerație cumulul de circumstanțe atenuate și agravante. Astfel, la individualizarea pedepsei, după cum rezultă din sentință, au fost luate în considerație și careva circumstanțe agravante, fără ca nici un fel de circumstanțe agravante să fie

stabilite. Doar aceasta prin sine însuși face ca individualizarea pedepsei să fie greșită;

- instanța de fond a indicat eronat în sentință că nu ar fi fost stabilite careva circumstanțe atenuate, deși chiar instanța de fond enumeră în sentință un șir de circumstanțe prevăzute de lege ca fiind atenuate, fără a le aprecia nu se știe de ce ca circumstanțe atenuate;

- astfel, însăși instanța de fond indicat în sentința că, Vozniuc Irina a comis pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă (circumstanță atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit. a) Cod penal și că ea s-a căit sincer în cele comise (circumstanță atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, însă nu a indicat aceste circumstanțe ca fiind atenuate;

- prima instanță a indicat în sentință că, la locul de trai Vozniuc Irina se caracterizează pozitiv, însă nu se știe de ce nu a luat în considerație acest fapt în calitate de circumstanță atenuată;

- motivele de care s-a condus Vozniuc Irina de asemenea constituie o circumstanță atenuată. Astfel, din materialele cauzei rezultă că i s-a comunicat că dacă nu va achita suma de bani cerută fratele ei nu va fi eliberat înainte de termen și totodată i s-a comunicat că el are conflicte cu alți deținuți și persistă riscul răfuielii cu el. Deci ea a acționat urmărind scopul de a obține eliberarea fratelui din detenție și protejarea lui de o eventuală răfuială din partea altor deținuți. Astfel, persistă o totalitate de împrejurări grave de ordin familiar ce au condiționat săvârșirea infracțiunii - circumstanță atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit. c) Cod penal;

- banii pe care Vozniuc Irina i-a transmis lui Gușan Alexandru constituie pentru ea o sumă foarte mare, ea nefiind angajată în câmpul muncii și fiind studentă. Totodată de la Gușan A. banii urmează a fi încasați în beneficiul statului, dar nu să fie restituiți lui Vozniuc Irina. Deci prin această infracțiune a fost afectată grav însăși Vozniuc Irina - circumstanță atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit. k) Cod penal;

- o amendă de 100 000 lei aplicată lui Vozniuc Irina de instanța de fond, constituie o sumă foarte mare pentru ea, care nu este angajată în câmpul muncii și este studentă, deci pedeapsa aplicată ei constituie o povară grea, circumstanță atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit. k) Cod penal;

- astfel în cauza de învinuire a lui Vozniuc Irina s-a constatat un șir de circumstanțe atenuate și nu s-a constatat nici o circumstanță agravantă. Simpla neluare în considerație a circumstanțelor atenuate deja duce la individualizarea greșită a pedepsei;

- conform prevederilor art.78 alin.(1) lit. b) Cod penal în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuate la săvârșirea infracțiunii pedeapsa principală se reduce sau se schimbă, dacă se aplică amendă aceasta se poate coborî până la limita de jos. Astfel, ținând cont de prevederile art.78 alin.(1) lit. b) Cod penal amenda aplicată urma să fie în quantum minimal - 1500 unități convenționale;

- conform prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal mărimea amenzii se stabilește în funcția de gravitatea infracțiunii săvârșite și ținând cont de situația materială a celui vinovat. Infracțiunea săvârșită de Vozniuc Irina nu este una gravă, iar ea este studentă și nu este angajată în câmpul muncii, situația materială respectiv nefiind ușoară. Totuși instanța de fond nu a ținut cont de aceasta și a aplicat amenda aproape în quantumul maximal prevăzut de lege;

- potrivit prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale. Luând în considerație circumstanțele cauzei, instanța de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani;

- inculpata Vozniuc Irina nu este angajată în câmpul muncii, fiind studentă și achitarea unei sume atât de mari, de 100 000 lei pentru ea este imposibil de făcut în timp scurt. De fapt este dificilă și achitarea amenzii minimale de 7 500 lei;

- în același timp Vozniuc Irina s-a căit sincer în cele comise, a recunoscut de la bun început vina, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă. Infracțiunea a fost comisă în urma unui cumul de circumstanțe grele de ordin familial - faptul că fratele ei avea conflict cu alți deținuți, persistând riscul răfuirii cu el și de faptul că Gușan A. i s-a spus că dacă nu da bani, fratele nicidecum nu va fi eliberat înainte de termen;

- toate aceste circumstanțe atenuate, în coroborare cu lipsa circumstanțelor agravante și cu starea materială a inculpatei, având în vedere că achitarea în termeni restrânși a amenzii pentru ea este dificilă, iar neachitarea amenzii în termeni restrânși poate genera pentru inculpată consecințe negative, constituie temei de a dispune achitarea amenzii în rate timp de 5 ani.

3.2. Avocatul Veaceslav Domenico în numele inculpatului Vozniuc Victor a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a exclude din sentință orice mențiuni privind vinovăția lui Vozniuc Victor sau referitor la participarea lui la comiterea infracțiunii de către Vozniuc Irina.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- prin sentința pronunțată în privința lui Vozniuc Irina au fost prejudiciate interesele legitime a lui Vozniuc Victor, deoarece, indiferent de faptul că prima instanță nu a judecat cauza în privința lui, iar el nu a participat la judecarea acestei cauze, prima instanță de fapt s-a expus și în privința vinovăției lui, indicând că la comiterea infracțiunii Vozniuc Irina a acționat în comun acord cu dânsul;

- din aceste prevederi legale rezultă că pricina penală poate fi judecată doar în privința persoanei, care în această pricină are calitate de inculpat. La caz, consideră că Vozniuc Victor nu are nici o calitate procesuală în cauza penală care a fost judecată în privința lui Vozniuc Irina, iar în privința lui cauza este disjunsă într-o procedură separată, care se judecă de un alt complet de judecată și doar acest complet, după cercetarea tuturor probelor, urmează să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției lui Vozniuc Victor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, apelul declarat de avocatul Veaceslav Domenico în numele lui Vozniuc Victor a fost respins ca fiind nefondat, iar apelurile declarate de către acuzatorul de stat și de către avocatul Serghei Șteliman în numele inculpatei Vozniuc Irina se admit, casând sentința integral, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vozniuc Irina se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal și i se stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 75 000 lei. S-a dispus confiscarea de la Vozniuc Irina în beneficiul statului contravaloarea în lei a mijloacelor bănești utilizate pentru săvârșirea infracțiunii în mărime de 51 480 lei.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpata Vozniuc Irina a cheltuielilor de judecată în sumă de 9 524 lei 50 bani s-a respins ca fiind nefondată.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, Vozniuc Victor nu este titularul dreptului de a contesta cu apel legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 octombrie 2019 în conformitate cu art.art.401, 409, 411 Cod

procedură penală, ca urmare a faptului că instanța de fond a examinat cauza penală doar în privința inculpatei Vozniuc Irina, apelantul Vozniuc Victor neavând nici-o calitate procesuală în prezenta cauză penală.

În temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit. b) Cod procedură penală, instanța de apel a respins ca fiind inadmisibil apelul declarat de avocatul Veaceslav Domenco în interesele apelantului Vozniuc Victor împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 octombrie 2019, or, apelantul nu este persoana care poate declara apel în sensul art.401 Cod de procedură penală.

În situația în care instanța de apel stabilește că persoana nu este împuternicită în modul prevăzut de lege de a declara apel, nu va examina fondul cauzei și va respinge ca fiind inadmisibil apelul declarat.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca fiind inadmisibil apelul declarat de avocatul Veaceslav Domenco în interesele apelantului Vozniuc Victor împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 octombrie 2019.

Având în vedere că în situația când instanța de apel respinge apelul ca fiind inadmisibil, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra legalității și temeiniciei sentinței primei instanțe prin prisma criticilor invocate în cererea de apel declarată.

4.2. Din conținutul sentinței contestate, instanța de apel a reținut că instanța de judecată în conformitate cu art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod procedură penală, a stabilit faptul că inculpata Vozniuc Irina a acționat de comun acord cu inculpatul Vozniuc Victor.

Prin ordonanța de disjungere a cauzei penale din 19 aprilie 2019 s-a dispus disjungerea din cauza penală nr. 2018970541 a cauzei penale în privința lui Vozniuc Victor și Vozniuc Irina pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal.

Din conținutul acestor prevederi legale rezultă că pricina penală poate fi judecată doar în privința persoanei, care în această pricină are calitate de inculpat.

În speță, Vozniuc Victor nu are nici o calitate procesuală în cauza penală care a fost judecată în privința lui Vozniuc Irina, iar în privința lui Vozniuc Victor cauza este disjunsă într-o procedură separată, care urmează a fi judecată de un alt complet de judecată, care urmează să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției lui Vozniuc Victor.

Astfel, instanța de apel a evidențiat că instanța de fond eronat a stabilit fapta infracțională și în privința inculpatului Vozniuc Victor, care în prezenta cauză penală nu are nici o calitate procesuală, iar în temeiul art.409 alin.(2) Cod procedură penală, instanța de apel a casat integral sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, pronunțând în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Instanța de apel judecând apelurile, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1), pct.1)-4) Cod procedură penală, a constatat că, inculpata Vozniuc Irina, aproximativ în perioada lunilor septembrie - decembrie 2018, fiind în relații de rudenie cu condamnatul Vozniuc Victor, născut la 21.02.1993, ce își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr. 4 Cricova, acționând de comun acord cu altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, a promis suma de 5 000 Euro, ceea ce conform cursului valutar BNM constituie 99 000 lei și a dat din suma dată suma de 2 600 Euro, ceea ce conform cursului valutar BNM constituie 51 480 lei lui Gușan Alexandru,

a.n. 26.08.1983, care de asemenea anterior a fost deținut în Penitenciarul nr. 4, or. Cricova și care susținea că are influență asupra persoanelor publice/cu funcție de demnitate publică din cadrul sistemului judecătoresc, atribuțiile cărora țin de soluționarea cererilor privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen și aplicarea prevederilor articolelor 91, 92 din Codul Penal al Republicii Moldova, în vederea influențării acestora și obținerii pe numele cet. Vozniuc Victor a încheierii judecătorului de instrucție de înlocuire a părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în conformitate cu prevederile art. 92 Cod Penal al RM.

Astfel, aproximativ în luna septembrie 2018, Vozniuc Irina și Gușan Alexandru au fixat o întâlnire în adiacentul ÎS „Gările și Stații Auto”, filiala Orhei, unde Vozniuc Irina i-a dat lui Gușan Alexandru suma de 2600 Euro, precum și i-a promis că îi va oferi și restul sumei în vederea emiterii unei încheieri, de către judecătorul de instrucție, de aplicare a prevederilor art. 92 Cod Penal al RM - „înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă”, pe numele lui Vozniuc Victor.

Instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor atestă că acțiunile infracționale comise de inculpata Vozniuc Irina cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal.

Cu referire la argumentele avocatului Serghei Șteliman precum că, Vozniuc Irina a fost învinuită de organul de urmărire penală că a comis infracțiunea în luna septembrie 2018, iar în ședința de judecată învinuirea nu a fost modificată, instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței a indicat eronat că infracțiunea ar fi fost comisă în lunile septembrie-decembrie 2018, instanța de apel atestă că acestea sunt nefondate, or, instanța de judecată în conformitate cu art.325 alin.(1) Cod de procedură penală a judecat cauza penală doar în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În acest sens, acuzatorul de stat a incriminat inculpatei Vozniuc Irina faptul că ultima a comis infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1¹) Cod procedură penală în perioada „lunii septembrie-decembrie 2018”.

4.3. În ceea ce privește individualizarea pedepsei penale în privința inculpatei Vozniuc Irina, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatei Vozniuc Irina cuprind elementele constitutive ale infracțiunii art.326 alin.(1¹) Cod Penal, care în conformitate cu criteriile enunțate la art.16 Cod Penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel reține că, inculpata Vozniuc Irina a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod Penal, în privința inculpatei Vozniuc Irina, instanța de fond nu a fost reținut careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Din revendicarea eliberată în privința inculpatei Vozniuc Irina rezultă că dânsa anterior nu a fost judecată, la evidenta medicului narcolog sau psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu este angajată în câmpul muncii, nu are careva persoane la întreținere.

Prin sentință, instanța de fond a aplicat inculpatei Vozniuc Irina pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 unități convenționale, ceea ce constituie la momentul comiterii faptei suma de 100 000 lei, pedeapsă care în viziunea instanței de apel este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatei Vozniuc Irina.

În acest sens, instanța de apel va reține argumentele avocatului Serghei Șteliman care a invocat că instanța de fond nu a indicat în sentința din ce considerente a găsit de cuviință să aplice amenda aproape în quantum maximal, făcând astfel ca în partea individualizării pedepsei aplicate lui Vozniuc Irina sentința să fie neîntemeiată.

În ceea ce privește circumstanțele ce țin de faptul că inculpata Vozniuc Irina sincer s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, sunt prezente împrejurări grave de ordin familiar ce au condiționat săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a notat că aceste circumstanțe nu au fost reținute nici de acuzatorul de stat și nici de către instanța de fond ca fiind circumstanțe atenuante în sensul art.76 Cod Penal.

În context, instanța de apel ținând cont de faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpata Vozniuc Irina face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, că a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sincer s-a căit de cele comise, dânsa anterior nu a fost judecată, la evidenta medicului narcolog sau psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu este angajată în câmpul muncii, nu are careva persoane la întreținere, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, va aplica inculpatei Vozniuc Irina pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, ceea ce constituie 75 000 lei.

În ceea ce privește solicitarea avocatului Serghei Șteliman de a dispune achitarea în rate a amenzii în decurs de 5 ani, instanța de apel a apreciat-o ca fiind nefondată, or, la caz, circumstanțele cauzei nu fac posibilă aplicarea prevederilor art.64 alin.(3) Cod Penal, în partea ce ține de achitarea amenzii în rate, timp de până la 5 ani.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat care a solicitat aplicarea inculpatei Vozniuc Irina a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, în speță nu au fost reținute careva circumstanțe care să justifice aplicarea limitei maxime a pedepsei sub formă de amendă.

În ceea ce privește solicitarea avocatului Serghei Șteliman de a dispune încetarea procesului penal, cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatei Vozniuc Irina în conformitate cu art.55 Cod Penal, instanța de apel a apreciat-o ca nefondată, or, scopul pedepsei penale reglementat la art.61 Cod Penal poate fi atins doar cu atragerea inculpatei la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a notat că circumstanța ce ține de faptul că, infracțiunea incriminată inculpatei Vozniuc Irina prevăzută de art.326 alin.(1¹) Cod Penal constituie o interdicție legală privind aplicarea art.55 Cod Penal, nu constituie unicul impediment, or, în ansamblul circumstanțelor cauzei, a constatat că corectarea inculpatei fără a fi supusă răspunderii penale nu este posibilă.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatei Vozniuc Irina pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal, și anume, sub formă de sancțiune contravențională este una inefficientă, nu corespunde exigențelor individualizării pedepsei penale și este inechitabilă în coraport cu fapta săvârșită de inculpată.

4.4. Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei Vozniuc Irina în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 9 524,5 lei (calculul indicat în informația anexă la rechizitoriu) pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, instanța de apel a reținut că aceste cheltuieli sunt constituie din: salariul procurorului – 8 299,5 lei; salariul consultantului procurorului - 1 175 lei; consumabile -

50 lei.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei Vozniuc Irina a cheltuielilor de judecată în mărime de 9 524 lei 50 bani, or, cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat reprezintă cheltuieli obișnuite, suportate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, nefiind generate de comportamentul acesteia pe durata urmăririi penale.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat nu sunt prevăzute la art.227 Cod procedură penală, nefiind astfel temeinic de a stabili obligația de compensare a acestor cheltuieli în sarcina inculpatei. Or, normele legale citate supra nu prevede în calitate de cheltuieli judiciare salariul procurorului, precum și cheltuielile pentru consumabile cum ar fi hârtie, copiator, etc.

Pe cale de consecință, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei Vozniuc Irina a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 9 524,50 lei.

4.5. În ceea ce privește solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea contravalorii (echivalentul) sumei de 51 480 lei, ca bani rezultați din infracțiune, în ordinea prevederilor art.106 Cod Penal de la inculpata Vozniuc Irina, instanța de apel reține că în conformitate cu art.106 alin. 1) Cod Penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că suma de 51 480 lei constituie suma de bani transmiși de inculpată cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Circumstanța dată a fost confirmată și prin declarațiile inculpatei Vozniuc Irina în cadrul audierii în instanța de judecată, precum și prin declarațiile martorilor date la etapa de urmărire penală.

Astfel, dat fiind faptul că inculpata Vozniuc Irina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal, infracțiune prin care este prejudiciat direct statul, ceea ce determină ca sumele de bani transmise să fie încasate în contul statului prin confiscare specială.

Pe cale de consecință, instanța de apel va dispune confiscarea de la Vozniuc Irina în beneficiul statului contravaloarea în lei a mijloacelor bănești utilizate pentru săvârșirea infracțiunii în mărime de 51 480 lei.

5. Avocatul Domenico Veaceslav în recursul ordinar declarat în numele inculpatului Vozniuc Victor, invocând temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de apel, solicitând casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3.1.)

5.1. Avocatul Șteliman Serghei în recursul ordinar declarat în numele inculpatului Vozniuc Irina, invocând temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de apel, solicitând casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor

menționate în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie), suplimentar a indicat că:

- indiferent de faptul că în cererea de apel au fost pe larg indicate argumente, ce justifică dispunerea achitării amenzii în rate, instanța de apel nu a motivat din ce considerente respinge aceste argumente, limitându-se la mențiunea că nu sânt temeiuri pentru achitarea amenzii în rate. Consideră că, instanța de apel a admis încălcări similare celor constatate de Curtea Europeană și a făcut ca procesul în privința lui Vozniuc Irina să nu fie unul echitabil;

- conform prevederilor art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Contrar acestor prevederi legale instanța de apel nu a motivat cu nimic din ce considerente respinge solicitarea privind achitarea amenzii în rate și argumentele invocate în favoarea acestei solicitări, limitându-se la o simplă mențiune că această solicitare ar fi neîntemeiată, astfel instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel - temei de recurs, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că mijloacele valutare au fost transmise cu titlu gratuit de către inculpata Vozniuc Irina lui Gușan Alexandru, în privința căruia cauza a fost disjunsă într-o procedură aparte. Astfel, mijloacele valutare au fost trecute din proprietatea lui Vozniuc Irina în proprietatea lui Gușan Alexandru. Anume transmiterea acestor bani în proprietatea lui Gușan Alexandru a constituit latura obiectivă a infracțiunii. Astfel, s-a stabilit cu certitudine că mijloacele valutare (sau contravaloarea lor) se află în posesia lui Gușan Alexandru, care este coautorul infracțiunii, are calitatea procesuală de inculpat, cauza în privința lui Vozniuc Irina fiind disjunsă din cauza în privința lui Gușan Alexandru.

- anume Gușan Alexandru a fost beneficiar al primirii banilor și a avut profit material de pe urma comiterii infracțiunii, spre deosebire de Vozniuc Irina, care nici un fel de profit de la această infracțiune nu a avut. Deci anume de la Gușan Alexandru și nu de la Vozniuc Irina urmează a fi încasate mijloacele valutare sau contravaloarea lor;

- dacă nu se va dispune confiscarea specială de la Gușan Alexandru se va crea o situație când, în urma comiterii infracțiunii, el s-a ales cu profit material, pe care statul nu l-a confiscat. Dacă se va dispune confiscarea și de la Gușan Alexandru, în condiția când ea s-a dispus și de la Vozniuc Irina, se va crea o situație, când unele și aceleași bunuri se vor confisca de două ori, de la persoane diferite.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Domenico Veaceslav în numele inculpatului Vozniuc Victor, ca fiind declarat peste termen, iar al avocatului Șteliman Sergehei în numele inculpatei Vozniuc Irina, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

7.1. *Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Domenico Veaceslav în numele lui Vozniuc Victor.*

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430.

În prezenta cauză penală, prima instanță și instanța de apel au examinat cauza penală în privința inculpatei, pronunțând hotărâri prin care Vozniuc Irina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1¹) Cod Penal.

În conformitate cu prevederile art.421 Cod de procedură penală, pot declara recurs procurorul și persoanele indicate în art.401.

Potrivit art.424 al aceluiași Cod, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Din conținutul art.426 al aceluiași Cod, rezultă că instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Prin prisma prevederilor art.429 al aceluiași Cod, se stabilește că recursul se depune de persoanele menționate în art.421 și trebuie să fie motivat.

Colegiul Penal atestă că Vozniuc Victor nu este titularul dreptului de a contesta cu recurs legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoreiei Orhei, sediul Central din 03 octombrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în conformitate cu art.art.421, 424, 426, 439 Cod procedură penală, ca urmare a faptului că instanțele de fond au examinat cauza penală doar în privința inculpatei Vozniuc Irina, iar Vozniuc Victor neavând nici-o calitate procesuală în prezenta cauză penală.

În situația în care instanța de recurs stabilește că persoana nu este împuternicită în modul prevăzut de lege de a declara recurs, nu va examina criticele invocate în recurs și-l va respinge ca fiind inadmisibil.

Prin urmare, ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal constată că recursul declarat de avocatul Veaceslav Domenco în numele lui Vozniuc Victor urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Având în vedere că în situația când se respinge recursul ca fiind inadmisibil, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, instanța de recurs nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra legalității și temeiniciei hotărârilor contestate prin prisma criticilor invocate în cererea de recurs declarată de avocatul Veaceslav Domenco în interesele lui Vozniuc Victor.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Șteliman Serghei în numele lui Vozniuc Irina.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel

În esență, avocatul critică decizia instanței de apel în partea modului de executare a pedepsei, nefiind de acord cu soluția instanței de apel în partea ce ține de respingerea solicitării achitării amenzii în rate.

Colegiul penal, analizând conținutul prezentului recurs declarat în raport cu decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare, dat

fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art.436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal reiterează că, potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a argumentat că circumstanțele cauzei nu fac posibilă aplicarea prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal, în partea ce ține de achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea circumstanțelor cauzei înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a circumstanțelor cauzei, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel, nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârea contestată, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice. Or, reaprecierea probelor într-un alt mod, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului inculpatei, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a circumstanțelor cauzei ce au determinat concluzia de a respinge cererea privind achitarea amenzii în rate.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, anume Gușan Alexandru a fost beneficiar al primirii banilor și a avut profit material de pe urma comiterii infracțiunii, spre deosebire de Vozniuc Irina, care nici un fel de profit de la această infracțiune nu a avut. Or, contravaloarea sumei de 51 480 lei constituie suma de bani transmiși de inculpată cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, inculpata Vozniuc Irina fiind recunoscut vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(1¹) Cod penal, infracțiune prin care este prejudiciat direct statul, ceea ce determină ca sumele de bani transmise să fie încasate în contul statului prin confiscare specială, chiar și în situația în care banii nu au fost depistați. Totodată, în cazul din speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.106 alin.(2) Cod penal.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii

acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent în recursul declarat, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată corect, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală în privința inculpatei *Vozniuc Irina xxx* și în cauza penală disjunctă în privința lui *Vozniuc Victor xxx*, pe motiv că recursul avocatului Șteliman Serghei în numele inculpatei Vozniuc Irina este vădit neîntemeiat, iar recursul avocatului Domenico Veaceslav în numele inculpatului Vozniuc Victor nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena